

DERYA VE MECZUP

Nuray Alper

HECE YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

Çöl /	7
Rüya /	9
Derya ve Meczup /	11
Sora Sora Son Bahar /	17
Sancı ve Yalnız /	19
Hasretin Billur Serenadı*	22
Kalbim Sana Emanet /	26
Pitoresk Çağrı /	35
Arzuhâl /	37
Şehr-i Aşk'ta Bir Fasl /	39
Vatanıma Arzuhâl /	46
İsrâ İlinde Kan Sızdı Ellerin /	50
Bülbülün Nidâsı /	55
Aşk/Yâr /	58
Musahhar /	61
Yeni Tabir /	63

*Çocukluğumun, gençliğimin,
olgunluk durağımın müstesna ortağına;
Oğlum İbrahim Ethem'e*

ÇÖL

Yaralarımı kapatmadan bekliyorum ölümü
Yaşını gizlemeyen kavgalar biriktiriyorum
Orada hâki yeşil, burada kirli sarı
Görkemli yalnızlıkla çıktığımı savaştan
Yorgunum; anlatamam

Çiçeklerim unutulmuş defter hüznü
Kopardığın mimoza parmaklarımdan
Neresine sarayım acılarımızın
Ruhuma üflenen çölü

Her köşede aynı ayrılık;
Seni ıssızlığımın uzağında bırakan

Hadi kaldır umudumu düştüğü yerden
Kalbimle kalbin arasına bir dünya girdi
Oturup yağmuru bekleyelim yeniden.

RÜYA

Sözümü yüzünden ödünç almıştım
Yarasına yaslandığın karanfillerden
Tamamlanmadan dünya kederim azalmasın
Diye bir rüyadan mağlup uyandım

Hırçın kalabalıktan sola dönünce
Bahçende bekleyen yalnızlığım var
Sesinde çırpınan ürkek ve ak serçeler
Kendi hazanına saplanan bahar

Ne eksilteli bir veda yürüyüşümüz
Uzun Eylüllerden bir ince melâl
Sevincini yağmurla yıkayan çocuk
Gibi ardımızdan dağılan hayal

Sevgilim uzun ayrılığımızın kıssası bu
Ölünce görüşür müyüz bilmiyor kimse
Çerçevesi kırık hikâyelerden
Ruhunu kaybetmiş şiirler dökülüyor yere

Uzak bir yazdan kalan o tatlı hatıradan
Ne vardı biraz yıldız toplayaydık seninle

DERYA VE MECZUP

I

İçimizi dışıyla süpürüyor zaman
Dudağında gül mahcubiyeti, gözbebeklerimizde
üzgün takvimler

Solgun bir ömrün çatısında gün
Gibi bekleyen ince yakarışlarla
Sığınsak mı efendim bir balığın karnına
Alnından okunmuyor bu yaranın öyküsü

Islak bir geceyle pencere önünde
Yüzündeki peçeden tanınmayan ayrılık
Camlara çizdiği eşkâlimizden. Eksik
Gözlerindeki hüznün, güzü güncelleyen sızı
Ruhumuzu sonsuzda biriktiren gayret
Fısıldarken hevesle akşamın kulağına
Her gözyaşı cennetten çıkışın hatırası

Eşiğimize baş koyan heyecanımı çaldılar
Şölenler, ritüeller, konuşkan gecesi kelimelerin
Oysa münzevi bir sükût olmaya niyetliydim
Eli kulağında haber gibi kapınızda durmaya
İrtibatta kalalım lütfen efendim
Sözler girse de aramıza; renkler, şekiller.

II

Irmağa bırakılan ince kâğıdın sırrını
Okuyup yavaşlaşa kaygıyı hızlandıran dünya
Kabriyle yüz yüze gelen kalplerin incinişi
Tahammülün sığdırılmadığı odalarda

İsmiyle zikri kıyama durdu toprağın
Resim çiziyor âh göğe kendinden yüksek
Artıkça kalabalığımız bir şeyler eksiliyor
Ellerimiz eskiyor kimseye görünmeden
Hayallerimizi kuyusuna sarkıtıyorlar dünyanın
Bilenmiş bir bıçak bağışlar mı boynumuza efendim
En itaatkâr haliyle şu kapıda bekleyen aşk

Hüznümüz terk edilmiş bayram sabahı
Avlusunda kimsesiz kırlangıçların matem
Bilen var mı neresine geldik hayatın
Biraz duysak, kurutulmuş gülünde biraz dursak
Raflarda unutulmuş hatıraların

Narçiçeği, Aralık, ürperen kalp ve akşam
Hiç gelmeyen şiire yaklaşmak hülyasıdır
Bizim de ayaklarımızda kül rengi heves
Omzumuzda onurlu bir ata yorgunluğu
Yine de kaybettik vefasını örümceklerin
Hicaz makamında ezberlediğimiz suretler nicedir
Saklanacağımız mağara nerede efendim

III

Yangın ortasında yanılmış bir yarayla
Tanıdık Rabbini güneşin ve ayın
Zindandan saraya, ateşten suya
Göğsümüzde secde izi on bir yıldızın
Son akşam yemeğinde yalnızlığımız

Biz efendim bu derdi eski yağmurlardan bildik
Kalbine mühür vurulan cennet sürgünü sözleri
İncinerek geçtiler yurdumun ağrısından
Gözleri al yüzü ak, yaşmağı al göğü ak
Sahaflar sokağından, meczuplar yokuşundan
Bulduğumuz ilk değil tufanda ismimizi

Gidelim mi; gidelim çiçeğine k s mevsimden
Yanık bir sükût ile baktığımız vahaya
Sormadan, anlatmadan, bulunacak olmadan
Sözünde durmayan niyetten, yorgun samimiyetten
En yakın rüya ile yetiřelim uzađa
İçimizde bir dua kırılmadan efendim
Asra su taşıyan sır kaybolmadan.

SORA SORA SON BAHAR

Sırrını sızdırmayan kitabelerdeymiş aşk
Bin geceye bir masal düşmüyormuş anladım
Köprülerde, yollarda, iskele yakınında
Ahım alınanda değil, ardında kaldı adım

Söz incirden ve sırdan, kaçıp göçen zamandan
Sana sıcak bir yazdı âleme kış ellerim
Eskilerden bir hissin eksilen yamacında
Ham maddesi yangından her yangılı adresim

Dokunsam ağlardın ah, dokunmadın ağladım
Güne dargın göllerde güle hasret kırmızı
Gönlüm hangi sahranın göğsünde kavrulmuşsa
Her hazana merhaba sudaki kadim sızı

Kirpiđimden süzülen matemidir güneşin
Kayboluyor ufukta ilk harfin son çağrısı
Yaranın yurdundayım, yüreğimdeki ezgi
“Kal” desin diye gitti, sora sora sonrası...